

ingediend op **352** (2024-2025) – Nr. 1  
22 mei 2025 (2024-2025)

## **Voorstel van decreet**

Van Egbert Lachaert, Stephanie D'Hose, Lydia Peeters en Jasper Pillen

tot wijziging van artikel 7 van het besluit  
van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001  
tot vaststelling van de criteria, voorwaarden  
en refertebedragen van de tussenkomsten  
in de individuele materiële bijstand  
voor de sociale integratie  
van personen met een handicap

## TOELICHTING

In Vlaanderen heeft de invoering van het persoonsvolgend budget zuurstof gegeven aan kleinschalige vormen van zorg en ondersteuning voor personen met een handicap. Toch is gaandeweg vastgesteld dat er in de regelgeving een aantal belemmeringen voor die kleinschalige initiatieven zijn, omdat er geen rekening wordt gehouden met de noden en behoeften van personen met een handicap.

Heel wat ouderinitiatieven en kleinschalige privé-initiatieven voor personen met een handicap hebben hun infrastructuur gebouwd zonder een beroep te doen op investeringssubsidies van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA). Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) wijst aanvragen voor individuele materiële bijstand voor gebruik binnen de infrastructuur voor die initiatieven systematisch af op basis van artikel 6 en 7, eerste lid, 11°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en refertebedragen van de tussenkomsten in de individuele materiële bijstand voor de sociale integratie van personen met een handicap.

Artikel 6 van dat besluit luidt als volgt, waarbij het woord agentschap verwijst naar het VAPH: "De kosten die de personen met een handicap voor hun sociale integratie maken, kunnen niet door het agentschap ten laste genomen worden als de tenlasteneming ervan op wettelijke, decretale of ordonnantiële basis behoort tot de bevoegdheid van andere overheidsdiensten dan het agentschap."

Dat principe wordt concreet vertaald in artikel 7, eerste lid, 11°, van het voormelde besluit. Volgens dat punt 11° kan er immers in geen geval sprake zijn van tenlasteneming van "materiële bijstand voor gebruik binnen de infrastructuur van een aanbieder van zorg en ondersteuning die erkend of vergund is door het agentschap of die geregistreerd is bij het agentschap en die krachtens het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden aanspraak kan maken op investeringssubsidies". Het VAPH stelt dat het de verantwoordelijkheid van het ouderinitiatief is om die tegemoetkoming aan te vragen en dat, als het ouderinitiatief heeft beslist om dat niet te doen, het VAPH de tegemoetkoming niet in de plaats van het VIPA kan toekennen.

Aanvankelijk konden ouderinitiatieven geen beroep doen op investeringssubsidies van het VIPA, maar voor werken die zijn aangevat na 11 november 2016 kunnen ze ook subsidies van het VIPA krijgen als ze aan een aantal voorwaarden voldoen. Toch doen heel veel ouderinitiatieven geen beroep op infrastructuursubsidies en financieren ze de infrastructuur hetzij met eigen middelen, hetzij via Inclusio, een beleggingsfonds waarvan de missie erin bestaat om aan kwetsbare bevolkingsgroepen kwaliteitsvolle huisvesting tegen een betaalbare prijs aan te bieden. Die ouderinitiatieven zien af van subsidies, ofwel omdat ze de eisen om in aanmerking te komen voor infrastructuursubsidies onhaalbaar vinden, ofwel omdat ze een andere visie hebben op zorg en de infrastructuur die daarvoor nodig is.

De ratio legis van het vandaag bestaande verbod is het voorkomen van dubbele subsidiëring van een en dezelfde aanpassing. Voor tal van ouderinitiatieven en kleinschalige privé-initiatieven voor personen met een handicap is die dubbele subsidiëring echter niet aan de orde, omdat ze geen enkele vorm van infrastructuursubsidie hebben aangevraagd.

Het is ook zeer de vraag of dat verbod geen discriminatie in het leven roept. Als personen met een handicap thuis of in de woning van hun ouders zouden verblijven, zouden ze wel aanspraak kunnen maken op de tenlasteneming van die hulpmiddelen, maar nu ze ervoor gekozen hebben om in groep, samen met andere personen met een handicap, in een woning te verblijven, kunnen ze dat niet. Toch verkeren ze in precies dezelfde situatie: ze verblijven immers in een woning waarvoor geen enkele vorm van infrastructuursubsidie is toegekend.

De indieners van dit voorstel van decreet stellen voor om in artikel 7, eerste lid, 11°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en refertebedragen van de tussenkomsten in de individuele materiële bijstand voor de sociale integratie van personen met een handicap de woorden "aanspraak kan maken op investeringssubsidies" te vervangen door de woorden "aanspraak gemaakt heeft op investeringssubsidies". Op die manier blijft dubbele subsidiëring onmogelijk. Maar door de nieuwe formulering krijgen organisaties die geen beroep op het VIPA hebben gedaan, wel de mogelijkheid om een beroep te doen op de terugbetaling van materiële hulpmiddelen voor gebruik binnen de infrastructuur van een aanbieder van zorg en ondersteuning die erkend of vergund is door of geregistreerd is bij het VAPH.

Met dit voorstel van decreet willen de indieners een aantal woorden wijzigen in een besluit van de Vlaamse Regering. Om te vermijden dat die bepaling in de toekomst alleen bij decreet zou kunnen worden gewijzigd, machtigen ze de Vlaamse Regering om in de toekomst die bepaling te wijzigen, op te heffen, aan te vullen of te vervangen.

Egbert LACHAERT  
Stephanie D'HOSE  
Lydia PEETERS  
Jasper PILLEN

## VOORSTEL VAN DECREET

**Artikel 1.** Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

**Art. 2.** In artikel 7, eerste lid, 11°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en refertebedragen van de tussenkomsten in de individuele materiële bijstand voor de sociale integratie van personen met een handicap, ingevoegd bij het besluit van 9 december 2011 en gewijzigd bij het besluit van 26 april 2019, worden de woorden “aanspraak kan maken” vervangen door de woorden “aanspraak heeft gemaakt”.

**Art. 3.** De Vlaamse Regering wordt ertoe gemachtigd om artikel 7, eerste lid, 11°, van hetzelfde besluit te wijzigen, op te heffen, aan te vullen of te vervangen.

Egbert LACHAERT  
Stephanie D’HOSE  
Lydia PEETERS  
Jasper PILLEN